

Lublin, 30.04.2020 r.

BIURO RADY MIASTA LUBLIN
WPŁYNEŁO

dnia 30. 04. 2020
DKO.684208

L.dz. podpis

Prezydent Lublina
Pan Krzysztof Żuk

Przewodniczący Rady Miasta Lublin
Pan Jarosław Pakuła

PETYCJA

w sprawie podjęcia przez Radę Miasta Lublin uchwały w sprawie przyjęcia „Samorządowej Karty Praw Rodzin” jako wyrazu ochrony wartości poświadczonych w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, w tym ochrony rodziny, małżeństwa jako związku kobiety i mężczyzny, rodzicielstwa i macierzyństwa, prawa do ochrony życia rodzinnego, prawa rodziców do wychowania dzieci zgodnie z własnymi przekonaniami oraz prawa dziecka do ochrony przed demoralizacją.

UZASADNIENIE

Zjednoczenie Chrześcijańskich Rodzin wnosi o przejęcie przez Radę Miasta Lublin tzw. „Samorządowej Karty Praw Rodzin”, tj. dokumentu przygotowanego przez Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris.

PROJEKT

Uchwała nr / / 2020
Rady Miasta Lublin
z dnia 2020 r.
w sprawie przyjęcia przez Gminę Lublin
Samorządowej Karty Praw Rodzin

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 2 w związku z art. 7 ust. 1 pkt 6a, pkt 8 i pkt 16 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. 1990 Nr 16 poz. 95; t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 506, 1309, 1571, 1696, 1815.) oraz § Statutu Miasta Lublin stanowiącego załącznik do uchwały Nr / / Rady Miasta Lublin z dnia r. w sprawie uchwalenia Statutu Miasta Lublin (Dz. Urz. Woj. poz. z późn. zm.) – uchwała się, co następuje:

§ 1

Przyjmuje się Samorządową Kartę Praw Rodzin stanowiącą załącznik do niniejszej uchwały, jako wyraz ochrony wartości poświadczonych w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, w tym ochrony rodziny, małżeństwa jako związku kobiety i mężczyzny, rodzicielstwa i macierzyństwa, prawa do ochrony życia rodzinnego, prawa rodziców do wychowania dzieci zgodnie z własnymi przekonaniami oraz prawa dziecka do ochrony przed demoralizacją.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Lublin.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Celem złożonej propozycji uchwały Rady Miasta Lublin jest urzeczywistnienie potwierdzonej przez ustrojodawcę w preambule Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej „zasady pomocniczości umacniającej uprawnienia obywateli i ich wspólnot” poprzez wzmocnienie rodziny jako podstawowej wspólnoty społecznej oraz zapewnienie jej ochrony przed wpływami ideologii podważających jej autonomię i tożsamość. Konstytucja w art. 18 wymaga, by władze publiczne otoczyły szczególną ochroną i opieką rodzinę, małżeństwo jako związek kobiety i mężczyzny, rodzicielstwo i macierzyństwo. Ustawa zasadnicza nakłada także na władze publiczne obowiązek kierowania się dobrem rodziny w prowadzonej polityce społecznej i ekonomicznej. Zasada pomocniczości w odniesieniu do rodziny jest też skonkretyzowana w art. 47 Konstytucji gwarantującym prawną ochronę życia rodzinnego oraz art. 48 ust. 1, który potwierdza prawo rodziców do wychowania dzieci zgodnie z własnymi przekonaniami. Art. 72 ust. 1 Konstytucji ustanawia ustrojową zasadę dobra dziecka i potwierdza, że każdy może żądać od organów władzy publicznej ochrony dziecka przed demoralizacją. Władze publiczne są zobowiązane, by w polityce społecznej i gospodarczej uwzględniać dobro rodziny. Żadna społeczność nie może rozwijać się bez udziału rodzin – silne rodziny są fundamentem silnej wspólnoty. Dzisiaj, gdy nasz kraj mierzy się z wyzwaniami demograficznymi oraz problemem osłabienia więzi społecznych, w tym rodzinnych, tym większe znaczenie zyskuje tworzenie przez władze publiczne korzystnych warunków dla funkcjonowania rodziny i małżeństwa oraz do wzmocnienia więzi, na których są one oparte. W tych okolicznościach konieczne jest wyraźne opowiedzenie się po stronie wartości poświadczonych w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. W tym celu samorząd decyduje się na wprowadzenie konkretnych rozwiązań zaproponowanych w Samorządowej Karcie Praw Rodzin, która stanowi kompleksowy program działań na rzecz wzmocnienia rodziny. Przyjęcie Samorządowej Karty Praw Rodzin jest nie tylko deklaracją poparcia dla silnej rodziny, ale też zobowiązaniem do dostosowania usług społecznych do potrzeb rodzin, promocji dobrych praktyk dotyczących praw rodzin w biznesie, monitorowanie i egzekwowanie praw rodzin w całym obszarze kompetencji samorządu terytorialnego oraz tworzenia przez organy samorządu terytorialnego prawa przyjaznego rodzinie.

SAMORZĄDOWA KARTA PRAW RODZIN

Rodzina jest fundamentem ładu społecznego i podstawową wspólnotą społeczną, która stanowi optymalne środowisko rozwoju człowieka. Jest niezbędnym oparciem dla wszystkich swoich członków, szczególnie najmłodszych i najstarszych. Żadna zbiorowość nie jest w stanie realizować dobra wspólnego bez udziału rodzin. To od ich dobrego funkcjonowania zależy nasza przyszłość. Samorząd terytorialny jest fundamentem państwa prawnego. Stanowczo sprzeciwiamy się podważaniu na poziomie samorządowym gwarantowanych konstytucyjnie praw rodzin, w tym praw rodziców i dzieci, oraz ustrojowej pozycji małżeństwa. Opowiadamy się po stronie wartości poświadczonych w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej – rodziny, małżeństwa jako związku kobiety i mężczyzny, rodzicielstwa i macierzyństwa (art. 18), prawa do ochrony życia rodzinnego (art. 47), prawa rodziców do wychowania dzieci zgodnie z własnymi przekonaniami (art. 48 ust. 1) oraz prawa dziecka do ochrony przed demoralizacją (art. 72 ust. 1). Władze publiczne mają obowiązek uwzględniać w polityce społecznej i gospodarczej dobro rodziny (art. 71 ust. 1 Konstytucji).

I. PRAWA RODZICÓW I DOBRO DZIECKA W SZKOLE ORAZ PRZEDSZKOLU

Konstytucyjna zasada pomocniczości „umacniająca uprawnienia obywateli i ich wspólnot” odniesiona do podstawowej wspólnoty obywateli i komórki społecznej, jaką jest rodzina, jest skonkretyzowana w konstytucyjnym prawie rodziców do wychowania dzieci zgodnie z własnymi przekonaniami. Zadaniem instytucji oświaty jest wspomaganie wychowawczej roli rodziny w sposób, który nie koliduje z konstytucyjnymi prawami rodziców (art. 1 pkt 2 ustawy – Prawo oświatowe (1)). Rolą oświaty nie jest zastępowanie wychowania rodzinnego. Niestety w praktyce nawet ustawowo gwarantowane prawa rodziców są bardzo często ignorowane w toku wychowania szkolnego i przedszkolnego. Dlatego konieczne jest przyjęcie przez samorządy „Kodeksu dobrych praktyk” zawierającego zbiór wzorcowych rozwiązań pokazujących, jak praca wychowawcza szkół może zostać zorganizowana w oparciu o zasadę ich pomocniczości wychowawczej wobec rodziny. Chociaż dokument taki nie będzie miał wiążącego charakteru, może w zasadniczy sposób wpłynąć na budowę kultury organizacyjnej szkół prowadzonych przez samorząd. W szkołach samorządowych muszą być respektowane ustawowe prawa rodziców, w tym w szczególności kompetencji rady rodziców do uchwalenia programu wychowawczo-profilaktycznego oraz do wyrażania zgody na podjęcie współpracy z organizacjami pozarządowymi i wymóg każdorazowego

uzyskania zgody rodzica na udział dziecka w zajęciach nieobowiązkowych. Ponadto, właściwą praktyką jest umożliwienie rodzicom aktywnego włączenia się w te procesy, w tym w aspekcie merytorycznym. Zapewnienie rodzicom możliwości weryfikacji zewnętrznych organizacji działających na terenie szkoły oraz materiałów używanych podczas prowadzonych przez nie zajęć nieobowiązkowych powinno następować na dwóch poziomach: zarówno indywidualnie, jak i zbiorowo, poprzez radę rodziców. Dobrą praktyką jest udostępnienie informacji zawierającej nie tylko nazwę, ale też program zajęć oraz profil takiej organizacji każdemu rodzicowi z osobna, w sposób umożliwiający zapoznanie się z treścią tych dokumentów przed zapisaniem na zajęcia. Podobny mechanizm powinien zostać zastosowany wobec wszystkich innych form działalności dydaktyczno-wychowawczej szkoły lub placówki, które wykraczają poza podstawę programową lub dotyczą zagadnień objętych podstawą programową wychowania do życia w rodzinie, w tym realizowanych w ramach grantów ze środków publicznych. Dobrą praktyką jest także informowanie przez szkołę rodziców o przysługujących im uprawnieniach, nawet jeśli taki obowiązek nie wynika wprost z ustawy. Samorząd prowadzący szkołę powinien również publicznie udostępnić informacje o współpracy szkół z organizacjami pozarządowymi, podając je w Biuletynie Informacji Publicznej i na stronie internetowej gminy. Wskazać trzeba przynajmniej nazwy organizacji, na działalność których wydał zgodę dyrektor, oraz określić, jaki jest charakter ich aktywności. Dzięki takiemu rozwiązaniu rodzice będą dysponować wiedzą o funkcjonowaniu szkoły jeszcze przed podjęciem decyzji o powierzeniu jej zadań z zakresu wychowania dziecka. Uzupełnieniem tych rozwiązań powinno być umożliwienie rodzicom uczestnictwa w zajęciach rozwijających ich kompetencje wychowawcze, a dzieciom w warsztatach wspierających wychowawczą rolę rodziny, zgodnie z modelem wychowania integralnego. Samorząd powinien inicjować i wspierać szkolenia dla nauczycieli dotyczące tej problematyki oraz współpracy z rodzicami. Szkoły, które wypracowały i stosują dobre praktyki dotyczące praw rodzin, powinny być wspierane i wyróżniane przez gminę.

II. PRAWA RODZIN W POLITYCE SPOŁECZNEJ WOJEWÓDZTWA

Instrumenty polityki społecznej prowadzonej przez gminę powinny być tworzone i wdrażane z uwzględnieniem kontekstu praw rodziny, jej autonomii i tożsamości. Programy współpracy z organizacjami społecznymi powinny uwzględniać zasadę wzmocnienia rodziny i małżeństwa oraz wykluczać finansowanie projektów, które godzą w te wartości. Konieczne jest w szczególności wyłączenie możliwości przeznaczania środków publicznych i mienia publicznego na projekty podważające konstytucyjną tożsamość małżeństwa jako związku kobiety i mężczyzny lub autonomię rodziny. Także regulaminy samorządowych konkursów dla organizacji społecznych powinny zostać uzupełnione o standardy wzmocniające rodzinę i małżeństwo oraz wykluczające przeznaczanie środków na działania podważające konstytucyjne fundamenty prawa rodzinnego lub godzące w prawa obywateli. Samorządowe programy profilaktyczne, które mają na celu przeciwdziałanie przemocy i pomoc jej ofiarom, przeciwdziałanie alkoholizmowi i narkomanii oraz realizację celów polityki zdrowotnej, powinny uwzględniać zasadę poszanowania integralności rodziny, która może zostać uchylona tylko w sytuacjach wyjątkowych, jak zagrożenie życia lub zdrowia jej członków. Tylko w ten sposób uda się uniknąć patologicznych sytuacji, gdy dochodzi do nieproporcjonalnej ingerencji w życie rodzin, w tym nawet odbierania dzieci, która nie jest uzasadniona jakimikolwiek poważnymi przesłankami. Ważne, by programy profilaktyczne i informacyjne realizowane przez samorząd objęły obszary podstawowych wyzwań, przed którymi stają dziś rodziny, w tym profilaktykę zdrowia prokreacyjnego i działania wspierające trwałość małżeństw. Samorząd powinien wspierać rodziny wychowujące dzieci, w tym wielodzietne. Konieczne jest także wykluczenie prawnej dyskryminacji małżeństw i wychowywanych przez nie dzieci w polityce społecznej. Zbyt często dochodzi do sytuacji, gdy fakt pozostawania przez rodziców w związku małżeńskim negatywnie wpływa na sytuację dziecka. Dotyczy to w szczególności dostępu do usług i świadczeń oferowanych przez samorząd, których przyznanie jest uwarunkowane złożeniem oświadczenia o statusie samotnego rodzica. Już samo urcalnienie tego rodzaju oświadczeń poprzez wprowadzenie znanego w polskim systemie prawnym wymogu, by samotny rodzic przedłożył orzeczenie zasądające alimenty, może wyeliminować korzystanie z tego przywileju przez osoby nieuprawnione oraz zasadniczo ograniczyć skalę dyskryminacji małżeństw. Ważnym elementem polityki społecznej prowadzonej przez gminę powinno być także stworzenie rozwiązań umożliwiających rodzicom wybór pomiędzy różnymi formami opieki nad najmłodszymi dziećmi. Organy samorządu powinny wprowadzić mechanizmy, które ułatwią rodzicom najmłodszych dzieci wybór pomiędzy opieką domową, instytucjonalną opieką kolektywną i innymi formami opieki nad dzieckiem, pozwalając na realizację zróżnicowanych potrzeb, jakie mają różne grupy rodziców i dzieci. Rozwiązania takie stanowiłyby także udogodnienie dla rodziców, których dzieci nie mogą korzystać z opieki kolektywnej. Rzeczywiste działanie

organów samorządu terytorialnego jest uzależnione nie tylko od obowiązujących norm prawnych, ale także od przygotowania i wiedzy urzędników. Dlatego ważne jest przeszkolenie pracowników samorządowych, w tym odpowiedzialnych za obszar pomocy społecznej, w zakresie autonomii i prawnej tożsamości rodziny, praw rodziców oraz dobra dziecka. Uczestnikom szkoleń powinna zostać przekazana rzetelna i wolna od ideologii wiedza o obowiązującym prawie oraz o skutecznych metodach przeciwdziałania zjawiskom niepożądanym, w tym przemocy, uzależnieniom i innym dysfunkcjom, które mogą występować w gospodarstwach domowych i w przestrzeni publicznej. Chociaż badania empiryczne jednoznacznie potwierdzają, że silne więzi rodzinne skutecznie chronią przed przemocą, na wielu prowadzonych dotychczas szkoleniach ta podstawowa wiedza była podważana.

III. USŁUGI SPOŁECZNE DOSTOSOWANE DO POTRZEB RODZIN

Samorząd powinien podjąć także starania, aby usługi społeczne były jak najlepiej dostosowane do potrzeb rodzin, a jeśli to możliwe, uwzględniały udogodnienia pozwalające na korzystanie z nich przez rodziny z dziećmi. Wspólne spędzanie czasu przez rodziny powinna umożliwiać jak najszerszej w szczególności infrastruktura sportowa i rekreacyjna. Ważne, żeby znaczenie rodziny, małżeństwa i rodzicielstwa afirmowane było także w obszarze działania prowadzonych przez gminę instytucji kulturalnych.

IV. PROMOCJA DOBRYCH PRAKTYK DOTYCZĄCYCH PRAW RODZIN W BIZNESIE

Dobre praktyki dotyczące praw rodziny powinny być promowane także w sektorze przedsiębiorstw. Samorząd powinien poprzeć programy certyfikacji przedsiębiorców, którzy przyjęli rozwiązania sprzyjające rodzinie. Może to nastąpić zarówno poprzez program certyfikujący rozwiązania adresowane do konsumentów, w tym zniżki dedykowane rodzinom czy udogodnienia dla rodzin z dziećmi, jak i program obejmujący dobre praktyki dotyczące sytuacji pracowników będących rodzicami.

V. MONITOROWANIE I EGZEKWOWANIE PRAW RODZIN

Dla realizacji praw rodziny kluczowe jest stworzenie skutecznych mechanizmów pozwalających na ich egzekwowanie. Ważne jest także, by rodziny były świadome przysługujących im praw. Aby prawidłowo realizować na poziomie samorządowym prawa rodzin, konieczne jest powołanie Rzecznika Praw Rodziny oraz stworzenie samorządowego systemu zgłaszania naruszeń praw rodziny. Rzecznik powinien monitorować przestrzeganie praw rodziny przez instytucje samorządowe, w tym szkoły, oraz interweniować w sytuacjach, gdy dochodzi do ich naruszenia. Rzecznik może prowadzić infolinię lub skrzynkę kontaktową umożliwiającą przesyłanie zgłoszeń. Powinien także informować rodziny o przysługujących im prawach.

VI. TWORZENIE PRAWA PRZYJAZNEGO RODZINIE

Znaczenie praw rodzin nie ogranicza się do rozwiązań, które są ujęte w niniejszej Karcie. Na sytuację rodziny wpływają bezpośrednio także akty prawne, których głównym przedmiotem regulacji jest inna problematyka. Dlatego przygotowanie każdego aktu prawa miejscowego powinno poprzedzać określenie, czy wpłynie on na sytuację rodzin oraz na zakres ich praw, w tym praw rodziców i praw dzieci – zgodnie z zasadą *family mainstreaming*. Jeśli ma to miejsce, każdorazowo należy dokonać wszechstronnej oceny skutków regulacji w tym zakresie. Niedopuszczalne jest w szczególności ograniczenie przez akt prawa miejscowego konstytucyjnych i ustawowych praw rodzin i ich członków.

Zjednoczenie Chrześcijańskich Rodzin uważa wprowadzenie w/w projektu uchwały za celowe i niezbędne w dobie rozpasania ideologii LGBT oraz neomarksistowskiej ideologii gender. Przypominamy, że Marks miał nadzieję dokonać przejścia od tradycyjnie ugruntowanej rodziny do komunistycznej poprzez zniesienie „starych relacji rodzinnych” z pomocą „wielkiego przemysłu”, względnie dopiero poprzez „rozdarcie pierwotnego związku rodziny”, ponieważ „rewolucja komunistyczna” jest „najbardziej radykalnym zerwaniem z tradycyjnymi relacjami własności”, których negatywnym skutkiem było według niego m.in. małżeństwo monogamiczne oraz rodzina pojęta tradycyjnie i po chrześcijańsku. Autorzy „Manifestu Partii Komunistycznej” nie pozostawili cienia wątpliwości co do swojego antymałżeńskiego i antyrodzinnego programu: „Nie jest żadnym cudem, że w tym pochodzie rozwojowym zrywa się najbardziej radykalnie z tradycyjnymi ideami”. „Wyższą formę rodziny”, względnie „nowe formy społecznych związków pomiędzy ludźmi” zamierza stworzyć dopiero komunizm jako szczytowy poziom rozwoju

materii. Już w 1917 roku, czyli zaraz po olbrzymich stratach w małżeństwach i rodzinach narodu rosyjskiego i w pozostałych narodach, spowodowanych zniszczeniami rewolucji bolszewickiej w carskiej Rosji, Lenin był dumny ze „zniszczenia porządku” rodzinnego o tradycjach chrześcijańskich wielu stuleci i mówił do młodzieży komunistycznej w Rosji: „To, co stare”, czyli chrześcijańskie, „jest zniszczone [...]; jest cmentarzyskiem. co zresztą zasłużyło, by być przemienionym w cmentarzysko”. Uważamy zatem, że ochrona przed lewackimi, neomarksistowskimi nurtami ideologicznymi - atakującymi instytucję rodziny - wpisuje się w zadania samorządu lokalnego.

W związku z powyższymi argumentami wnosimy jak w petitum petycji.

Z poważaniem

z op. Zarządu Głównego ZChR

--

1. Wyrażam zgodę na podanie do wiadomości publicznych moich pełnych danych osobowych oraz danych organizacji na potrzeby publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej.
2. Wnoszę o informowanie nas o wszystkich działaniach Urzędu w sprawie tej petycji na adres e-mail: rzecznikprasowy@zchr.pl

(1) Ustawa z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz.U. z 2018, poz. 996 z późn. zm.).

www.zchr.pl

www.facebook.com/partia.zchr

partia.zchr@gmail.com

